

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 15 września 2021 r.

DIH-4.707.27.2021.BP

DECYZJA DIH-IV/28/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z 30 lipca 2021 r. (sygnatura: DT.8361.5.2021), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20 000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy,

- **uchyla zaskarżoną decyzję**
- **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów uwidacznianiu cen w wysokości 18.000 zł (słownie osiemnaście tysięcy złotych).**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 stycznia 2021 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, zwany dalej również „*Podkarpackim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 25 stycznia 2021 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 15 i 22 lutego 2021 r. przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając w przypadku:

- 10 partii produktów nieuwidocznienie cen i cen jednostkowych;
- 1 partii produktów oferowanych na wagę nieuwidocznienie cen i cen jednostkowych;
- 3 partii produktów nieuwidocznienie cen;

- 8 partii produktów nieprawidłowe wyliczenie ceny jednostkowej;
co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2, § 5 i § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 22 lutego 2021 r. (nr akt kontroli: DT.8361.5.2021).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił cztery przypadki naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 3 czerwca 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa DK.8361.72.2020) – decyzją z 28 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł,
- 2) 18 czerwca 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa DT.8361.65.2020) – decyzją z 2 listopada 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 8.000 zł,
- 3) 12 stycznia 2021 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa AŻ.8361.1.2021) – decyzją z 12 marca 2021 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 15.000 zł.
- 4) 16 marca 2021 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie ceny jednostkowej (sprawa KH.8361.17.2021) – decyzją z 10 maja 2021 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 18.000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 2 lipca 2021 r., Podkarpacki WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – piątego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 30 lipca 2021 r. (sygnatura: DT.8361.5.2021), Podkarpacki WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20.000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu piątego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 3 sierpnia 2021 r.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2021 r. Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, zarzucając naruszenie:

- 1) art. 7, art. 77, art. 81a § 1 kpa poprzez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych:
 - a) tj. że podczas kontroli stwierdzono brak uwidocznienia cen dla 3 partii produktów oferowanych do sprzedaży tj.
 - (...)czyli wymieniono enumeratywnie 4 produkty, podczas gdy wskazano że są to 3 naruszenia oraz jednocześnie stwierdzono, że brak ceny przy produkcji (...) – produkt sprzedawany na wagę jako tzw. luz jest zakwalifikowany w decyzji jako brak

uwidocznienia cen i cen jednostkowych towarów dla 11 partii towarów, co w rezultacie doprowadziło do dwukrotnego zakwalifikowania tego samego produktu do dwóch różnych kategorii błędów;

- b) tj. że strona dopuściła się braku uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej dla 11 partii towarów, w tym dla 1 partii towaru oferowanego do sprzedaży na wagę (...) – produkt sprzedawany na wagę jako tzw. luz, podczas gdy w przypadku towaru sprzedawanego na wagę możliwa do uwidocznienia jest tylko cena jednostkowa "na wagę", co w konsekwencji doprowadziło do nałożenia kary za brak ceny w sprzedaży w przypadku, gdy prawo tego nie wymaga.
- 2) przepisów prawa materialnego tj. art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach poprzez błędną wykładnię i nałożenie na stronę kary pieniężnej w wysokości rażąco zawyżonej oraz nieodpowiedniej liczby do naruszeń, co miało przejaw w tym, że organ podczas poprzednich kontroli nakładał na stronę kary w niższej wysokości za mniejszą liczbę naruszeń niż w tym przypadku, co skutkowało naruszeniem zasady proporcjonalności oraz pominięcie okoliczności, że strona dopuściła się mniejszej ilości błędów niż przy poprzednich kontrolach.

Pismem z 24 sierpnia 2021 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach w przypadku 22 partii produktów spośród 100 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Podkarpacki WIIH, piątym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 20.000 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję, treści skarżonej decyzji oraz zarzutów zawartych w odwołaniu.

Strona zarzuca naruszenie art. 7, art. 77, art. 80 i art. 81a § 1 kpa poprzez błąd w ustaleniach faktycznych polegający na stwierdzeniu braku cen w odniesieniu do 3 produktów, podczas gdy w uzasadnieniu decyzji, jako dotknięte brakiem cen, wymienione są 4 produkty. Skutkiem powyższych naruszeń jest brak pewności, za ile naruszeń została nałożona kara pieniężna.

Odnosząc się do wspomnianych zarzutu należy zwrócić uwagę, że w przypadku produktu Krówka mleczna niekrystaliczna – produkt sprzedawany na wagę jako tzw. luz, zastosowanie znajduje § 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen zgodnie z którym w przypadku towaru sprzedawanego luzem uwidacznia się cenę jednostkową. Powyższy przepis oznacza więc, że w odniesieniu do towarów sprzedawanych luzem obowiązek uwidaczniania ceny nie istnieje. Należy zatem zgodzić się ze Stroną, iż organ poczynił błędne ustalenia faktyczne stwierdzając brak cen w odniesieniu do 3 partii produktów przy jednoczesnym wymienieniu 4 partii produktów dotkniętych tym uchybieniem. Co więcej, przedmiotowa nieprawidłowość pojawiła się już na etapie postępowania kontrolnego (str. 2 protokołu kontroli nr DT.8361.5.2021) i w postępowaniu administracyjnym została powielona. Dlatego też należy zgodzić się ze Stroną, iż brak jest pewności co do liczby produktów, w stosunku do których organ I instancji uznał, że zachodzi uchybienie polegające na braku uwidocznienia cen.

Niemniej jednak należy zauważyć, że w protokole kontroli organ wymienia następujące produkty, w stosunku do których jakoby stwierdzono naruszenie polegające na niewidocznieniu cen, tj.

– (...)

Z powyższego wynika, że wyjątek zawarty w § 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen znajduje zastosowanie jedynie w odniesieniu do jednego rodzaju produktów (...) – produkt sprzedawany na wagę jako tzw. Luz.

Tym samym, w stosunku do pozostałych produktów organ prawidłowo stwierdził naruszenie w zakresie uwidaczniania cen. Należy przy tym zauważyć, iż liczba naruszeń de facto nie ulegnie zmianie, ponieważ pomimo wymienienia w protokole kontroli 4 partii produktów, organ naruszenie w zakresie uwidaczniania cen odniósł tylko do 3 partii produktów oferowanych do sprzedaży, tj.: (...).

Strona zarzuca również naruszenie art. 7, art. 77, art. 80 i art. 81a § 1 kpa poprzez błąd w ustaleniach faktycznych polegający na stwierdzeniu braku cen i cen jednostkowych w odniesieniu do produktu (...) – produkt sprzedawany na wagę jako tzw. luz. Również i w tym przypadku należy zgodzić się ze Stroną, ponieważ zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen w przypadku towaru sprzedawanego luzem uwidacznia się cenę jednostkową. Należy zatem uznać, iż organ I instancji poczynił błędne ustalenia faktyczne stwierdzając brak cen i cen jednostkowych w odniesieniu do 1 partii produktu, w stosunku do którego obowiązek w zakresie uwidaczniania cen (ale nie cen jednostkowych) nie zachodzi. Podobnie, jak w przypadku pierwszego zarzutu, należy zauważyć, iż przedmiotowa nieprawidłowość pojawiła się już na etapie postępowania kontrolnego (str. 2 protokołu kontroli nr DT.8361.5.2021) i w postępowaniu administracyjnym została powielona. W świetle powyższego nie sposób zgodzić się z ustaleniami poczynionymi przez organ I instancji, iż w przedmiotowej sprawie doszło

do uchybienia przepisom ustawy o informowaniu o cenach poprzez brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych.

Dokonując ponownie ustaleń faktycznych na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego należy zwrócić na sprzeczności jakie występują pomiędzy protokołem kontroli a załącznikiem „Wykaz cen w formie tabeli dla objętych kontrolą środków spożywczych i nieżywnościowych”. Zgodnie z w/w załącznikiem w pozycji „Uwidocznione ceny za szt./kg” figuruje adnotacja „Brak”, natomiast w pozycji „Uwidoczniona cena jednostkowa (zł/kg)” figuruje adnotacja „Nie dotyczy”. Z kolei w protokole kontroli stwierdzone jest naruszenie polegające na nieuwidocznieniu wywieszki cenowej i ceny jednostkowej. O ile w przypadku naruszenia polegającego na braku wywieszki cenowej znajduje zastosowanie powołany powyżej § 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen (a więc Strona nie dopuszcza się naruszenia), to w przypadku naruszenia polegającego na braku uwidocznienia cen jednostkowych zgromadzony materiał nie daje podstaw do stwierdzenia czy Kontrolowany faktycznie takiego naruszenia się dopuścił. Przedmiotowa okoliczność stanowi zatem podstawę do zastosowania art. 81a § 1 kpa zgodnie z którym jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.

W oparciu o powyższe należy zatem stwierdzić, iż zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia, iż Strona dopuściła się naruszenia polegającego na nieuwidocznieniu cen jednostkowych dla 1 partii produktu oferowanego do sprzedaży na wagę, tj. (...) – produkt sprzedawany na wagę jako tzw. Luz.

Dokonując ponownych ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Prezes Urzędu stwierdza naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, tj. w przypadku:

- 10 partii produktów nieuwidocznienie cen i cen jednostkowych;
 - 3 partii produktów nieuwidocznienie cen;
 - 8 partii produktów nieprawidłowe wyliczenie ceny jednostkowej;
- co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2, § 5 i § 6 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Konsekwencją ustaleń faktycznych odmiennych od ustaleń poczynionych przez organ I instancji jest konieczność na nowo określenia przesłanek wymiaru kary, stąd też Prezes UOKiK nie odnosi się do zarzutu rażąco wygórowanej kary podniesionego w odwołaniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 w/w ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Organ wskazuje, że przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W świetle powyższego brak informacji o cenie przejawiający się w tym, iż towar nie jest opatrzony jakąkolwiek informacją o cenie powoduje, iż potencjalny konsument nie ma żadnej wiedzy na temat sprzedawanego produktu. Zgodnie z art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 04.07.1998) wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż fizyczny brak ceny wywołuje ten skutek, że konsument nie ma należytej informacji na temat oferowanego towaru. Z kolei, brak cen jednostkowych, jak i też ich błędne wyliczenie uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nieuwidoczność tego rodzaju informacji, nawet przy niewielkiej ilości towarów, stanowi znaczny stopień naruszenia (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 1400/19: *„Nie można natomiast, w ocenie Sądu, podzielić zarzutu skargi o znikomym stopniu naruszenia obowiązku informowania o cenach w przedmiotowej sprawie. Jeżeli bowiem przyjrzeć się produktom, w stosunku do których ceny nie były uwidocznione, ewidentnie widać, że dotyczą one szeroko rozumianej chemii gospodarczej. Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach a więc umożliwieniu klientom porównania cen konkurencyjnych towarów.”*).

Biorąc powyższe pod uwagę, stopień naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług należy uznać za znaczny.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Analizując przedmiotową przesłankę Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz piąty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono cztery naruszenia w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ na podstawie informacji przekazanej przez Stronę w piśmie z 7 lipca 2020 r.

Prezes UOKiK stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen i cen jednostkowych jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że ustalony stan faktyczny nie dawał podstawy do uznania wagi naruszenia prawa za znikomą. Należy więc stwierdzić, że, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa. Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Dokonując ponownego wymiaru kary należy mieć na względzie cele wymiaru kary określone w art. 8 Dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom z dnia 16 lutego 1998 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 80, str. 27) zgodnie z którym kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Przy ustalaniu przesłanki dotychczasowego postępowania stwierdzono, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe uchybienie Strona czterokrotnie dopuściła się naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniani cen. Oznacza to, że dotychczas wymierzone kary nie spełniły swojego celu skuteczności i odstraszania. Z drugiej natomiast strony kara powinna być proporcjonalna, w tym sensie, iż powinna być proporcjonalna do liczby stwierdzonych naruszeń. Biorąc pod uwagę przesłanki wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz cele kary wskazane w art. 8 w/w dyrektyw Prezes UOKiK wymierza przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach karę pieniężną w wys. 18.000 zł (słownie: osiemnaście tysięcy złotych).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie,
3. a/a